

לו א ממי פי"ז מהל'
איסורי ביאה הלכה ח
ופ"ד מהלכות שגנות הלכה
א:
לח ב ג ממי פי"ט
מהלכות ביאת
מקדש הל' יב:
לש ד ממי פי"א מהלכות
מעשה קרבנות הל' ט
סמג לאחין סבי:

איסור בולל הוא. וא"ת ולמנא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל
ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ונעשית חמותו נמי איסור
כולל הוא דמגו דאיתסר בשאר קרובות וקתני דנידון באשת איש ומיהו
ארי"י דלההוא לישנא דלקמן דקבר רבי חייל דרבי יוסי מחייב תרתי
באיסור כולל ל"ל דאשת איש ונעשית
חמותו לא חשיב איסור כולל אע"ג
דאיתסר בשאר קרובות כיון שאין
(י) שם אחד כי היכי דלא תקשה דרבי
יוסי אדר' יוסי והא דחשיב איסור כולל
בעל מוס ששימש בטומאה דמעיקרא
שרי באכילה ואסור בעבודה איטמי
ליה מגו דאיתסר באכילה איתסר נמי
בעבודה אכילה ועבודה חשיב נמי
שם אחד דשניהם נאסרו בלשון
קריבה דבעבודה כתיב כל איש אשר
בו מוס לא יגש להקריב לחם וגו'
(ויקרא כא) ובאכילה בטומאה כתיב
איש איש אשר יקרב מכל זרעם וגו'
(שם כג) דמיידי באכילה כדאמרין
בפ"ג דמעילה (דף י:) ובזבחים (דף
מה): ומיהו איסור מוסף אומר ר"י
דחשיב אפילו כשאין השמות שוין
כדמוכח בפ' אמרו לו (כריתות יד:) גבי
הבא על בת זנו חייב משום כלמו
כו' ואין להאריך כאן:

אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף תינח
היבא דנשא חי ואח"כ נשא מת מגו דאתוסף
איסור לגבי אחים אתוסף איסור לגבי ידידיה
אלא היבא דנשא מת ואח"כ נשא חי מאי
איסור מוסף איבא וכ"ת מגו דאיתסר בכולהו
אחורותא האי איסור כולל הוא אלא אמר
רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתים ואינו
חייב אלא אחת וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן
מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב
אלא אחת מאי נפקא מינה ^אלקברו בין
רשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זר
ששימש בשבת רבי חייא אומר דחייב שתים
בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת ^בקפץ
רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדרון
שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל
כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש
כאן משום זרות ויש כאן משום שבת התחיל
בר קפרא לדרון שבת לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא זרות בעל מום
ששימש בטומאה רבי חייא אומר דחייב
שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפץ ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל ר"ח לדרון טומאה
לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים
תמימים הותרה לכהנים תמימים הותרה
ולא לבעלי מומין יש כאן משום בעלי
מומין ויש כאן משום טומאה התחיל בר
קפרא לדרון טומאה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל
מום זר שאכל מליקה ר' חייא אומר דחייב
שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפץ רבי חייא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא
ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת
התחיל רבי חייא לדרון גבלה לכל נאסרה
כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה
לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום
זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר
קפרא לדרון גבלה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות
במאי

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף. שהוא חל על איסור
כגון איסור אשת אח דמוסף הוא שבתחלה כשנשא זה את אחותה חו
פניה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחד
מהן נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו ניתוסף איסור עליה לגבי
שאר אחיו ומגו דחייב שם אשת אח
עלה לגבי שאר אחיו שהיתה מותרת
להם חל נמי השם הזה לגבי ידידיה
ואע"ג דאסירא עליה וקיימא. אצל
אשת איש ונעשית חמותו מתחלה
היתה אסורה לכל העולם משום אשת
איש נשא זה את בתה אין איסור זה
ראוי להוסיף עליה עם אחרים דנימא
מגו דחייב עלייהו ליחול נמי עליה דהאי
דחמותו ונעשית אשת איש ^אודאי
איסור מוסף הוא שמתחלה אסורה ליה
ומותרת לכל העולם נעשית אשת איש
איטוסף האי שם עליה לגבי כ"ע ומגו
דחייב עלייהו חייב נמי לגבי דהאי.
והאי דקאמר רבי יוסי נידון בחמותו
משום דבמיתות עסקין ואי אמה
יכול להמיתו צ"ב מיתות הואיל ושמיהן
עליו ידון בחמותה אצל אם היה שוגג
היה חייב צ' חטאות: **סינה נשא חי.**
דלחות אשה קדים ואח"כ נשא מת
אמי איסור אשת אח חייב דפרישית
מגו דאיתוסף איסורא דהאי שם לגבי
אחיו כו': **אלא היבא דנשא מת.**
דאיסור אשת אח קדים עליה דהאי
ואח"כ נשא אחותה מאי תוספת איבא
עלה דקמייתא לגבי אחריני דנימא
מגו: **וכי סימא מגו.** דבהקד נישואין
דבתרייתא מתסר האי גבלה צבולה
אחיותא משום אחות אשה דעד השתא
הוו שריין ליה איתסר נמי משום האי
שמא גופיה עליה דקמייתא שהיא אשת
אחיו האי לאו איסור מוסף הוא דהא
עלה דקמייתא לא איתוסף איסור
לגבי אחרינא אלא איסור כולל הוא
דחייב לה לקמייתא צבס אחות אשה
מגו דחייב על אחותה: איסור מוסף
כשהאיסור מוסף על אחתיכה לאוסרה
על מי ^אשמותרת עליו. איסור
כולל שהאיסור חל על חתיכות אחרות
ואותה גוררת לזו עמהם על ידי מגו:
ואית דגרסי הכא וזו חמותו ונעשית
אשת איש איסור מוסף הוא. ושיבש
הוא צידס ואע"ג דודאי איסור מוסף
הוא לאו פירכא היא דודאי אית ליה
לר' יוסי איסור מוסף כגון אשת איש
חל על איסור חמותו ותרווייהו איסורי
עליה והא דקאמר ונידון בחמותו משום
דזו היא החמורה דאי אמרת נידון
באשת איש אם כן אין זה איסור
חל על איסור אלא איסור מצטל
איסור: **אלא אמר רבא.** לעולם

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל ^אע"א
חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי
חטאות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו ציון רשעים ^א גמורים
שהרשע נקבר אצל רשעים דתנן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו
מתוקנין לצי"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנסקלין ולנשרפין והכא נמי
אע"ג דהאי לאו מחייב צ"ד הוא הואיל ועבד תרתי קבריין ליה גבי
נסקלין ונשרפין: חייב צ'. צ' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן
חטאת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא
על שגגת כרת: מרבי. רבינו הקדוש: **כשהוסרה במקדש הוסרה.**
סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: **ששימש בטומאה.** בקרבן צבור קאמר שדוחה הטומאה וכן זר ששימש בצבא ^א ויש כאן משום טומאה
ואזהרתיה מניזונו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): **אלל סמימיה הוסרה.** דראוי לעבד דילפינן ממצועדו ^א אפי' בטומאה (פסחים
דף עו.) **זר שאכל מליקת הכהנים:** חייב **ספס.** משום זרות ומשום נבילה דקרבן הגבלה לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל
כי קדש הם (שמות כט) ולאוי היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה ^אמעילה ^ב: **לכהנים הוסרה.** בחטאת העוף:
באיסור

(א) נלקמן לג'., ט שבעות
כו. (ב) זנה סוה"ד רש"ל,
(ד) נכמדבר טו,
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אמר ר'
אבהו וכו' אשת איש הא
ודאי איסור: (ב) ד"ה
איסור מוסף וכו' על מי
שהיתה מותרת עליו:
(ג) ד"ה אלא וכו' רשעים
גמורים. כ"כ ס"א
חמוריים: (ד) תוס' ד"ה
איסור וכו' שאין זה שם
אחד: (ה) ד"ה וכו' וכו'
אשת איש נידון בחמותו
החמורה וליכא:

מוסף רש"י
מודה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ונעשית אשת איש חף על
גב דאיבא איסור מוסף.
דאיתוסף איסורא דאשת
איש אכולי עלמא אפילו
הכי נידון בחמותו משום
דחמורה היא, אצל אשת
איש ונעשית חמותו ליכא
לא כולל ולא מוסף
(כריתות יד.)